

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 321 af 22. December 1915 indførtes forskellige Ændringer i den oprindelige Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903, deriblandt særlig at almindelig Vurdering til Ejendomsskyld fremtidig skulde ske hvert 3. Aar, og at der i Forbindelse med den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld i 1916 skulde foretages en særlig Værdiansættelse af Jorden i ubebygget Stand.

Ved Lov Nr. 671 af 21. December 1918 bestemtes det, at den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, som skulde have fundet Sted i 1919, skulde udsættes til 1920, og at der atter i Forbindelse med denne og de til den knyttede Omvurderinger skulde ske en særlig Værdiansættelse af Grunden (Jorden).

Allerede inden denne Vurdering havde fundet Sted, forelagdes i Marts Maaned 1920 af den daværende Finansminister i Folketinget et Forslag til Lov om Grundskyld, ved hvilken det bl. a. bestemtes, at Ejendomsskylden til Staten skulde bortfalde fra 1. Juli 1921 og fra samme Tidspunkt at regne afløses af en Grundskyld til Staten paa 5 p. m. af Ejendommens Grundværdi.

Forslaget var til 1. Behandling den 24. Marts 1920, men fremmedes ikke yderligere; i Februar Maaned 1921 fremsattes det atter i Tinget ved privat Initiativ men naaede ikke ud over Udvalgsbehandlingen. Som et af de Momenter, der antagelig har været medvirkende til at fremkalde nogen Betænkelse ved den saaledes foreslaaede Ændring i Beskatningen af fast Ejendom, kan særlig henvises til, at der ikke den Gang havde tilstrækkelig Sikkerhed for, at Jordvurderingen fra Aaret 1920 vilde være fuldt egnet til at danne Grundlag for Skattesvarelse.

Paa dette Punkt har Over-Skyldraadet imidlertid efter den af samme foretagne nærmere Undersøgelse af de paagældende Vurderingsresultater i Skrivelse af 5. Juli d. A., af hvilken Ekstrakt-Afskrift findes vedhæftet nærværende Bemærkninger, udtalt, at de nævnte Vurderinger efter Raadets Formening ikke kan anses for uegnede som Beskatningsgrundlag. Under Hensyn hertil har man anset Tidspunktet for passende til i Forbindelse med Revisionen af de øvrige Skattelove at fremsætte Forslag til Beskatning af fast Ejendom efter Grundværdi. Blandt de Fordele, saadan Beskat-

ning skulde medføre i Sammenligning med Beskatning efter Ejendomsskyld, kan fremhæves Lettelserne i Adgangen til at komme i Besiddelse af Jord og en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden mellem større og mindre Ejendomme. Da man imidlertid har næret nogen Betænkelse ved i alt Fald paa Sagens nuværende Trin helt at opgive Beskatning efter Ejendomsskyld, har man søgt gennemført en Kombination af Beskatning efter begge de nævnte Principper, saaledes at man bibeholder saavel Vurdering af den samlede Ejendom til Ejendomsskyld, som særskilt Vurdering af Jorden til Grundværdi og foruden Grundskyld efter sidstnævnte Værdiansættelse tillige opkræver Ejendomsskyld af det Beløb, hvormed Vurderingssummen for den samlede Ejendom overstiger Grundværdien.

Ved denne Forening vil man i første Række undgaa et pludseligt Brud med den gældende Beskatningsform og formindske de med Indførelse af nye Beskatningsregler forbundne Ulæmper for de Skattepligtige, samtidig med at der dog i væsentlig Grad raades Bod paa de med den gældende Beskatning forbundne Ubilligheder. I denne Henseende fremgaar det af de til Brug ved Forslagets Udarbejdelse anstillede Beregninger — jfr. de Forslaget vedhæftede Tabeller —, at dette vel ikke vil medføre nogen nævneværdig Forskydning i Fordelingen af Skattebyrden mellem By og Land, men derimod indenfor de enkelte Ejendomme henholdsvis i Byerne og paa Landet vil foranledige en ret væsentlig Skatteomlægning i den Retning, at Skattebyrden i det hele lettes for de smaa Ejendomme, naar de ikke er daarligt udnyttede, og forøges for de store Ejendomme.

For Byernes Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at Hovedstaden faar en Forøgelse, medens Provinsbyerne faar en tilsvarende Lettelse i Skattebyrden.

Inden for Landdistrikterne faar Ikke-Landbrug, Landbrugshuse og Gaarde med indtil 2 Tdr. Hartkorn Lettelse i Skattebyrden, medens omvendt de større Gaarde og Skovene faar en tilsvarende Forhøjelse.

For Landejendomme er Lettelsen i Skattebyrden størst for Landbrugshusene, hvor Værdien af Bygninger m. v., der oftest bliver helt fritaget, er det altovervejende. Derefter følger Gaarde med 1—2 Tdr.